

Jeg fandt ikke, at det var et fuldt korrekt billede, at det var en overdrivelse, det, der stod dér, men jeg fandt heller ikke, at man kunne sige, at det ikke kunne gå ud, især ikke, når det var gået ud i England; så syntes jeg, det ville have virket underlig dobbelt, hvis man ikke sige det samme herhjemme, som der var blevet meddelt derovre.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at jeg har henvist til, at det er fatwaen og dem, der står bag den, der er med til at danne det pres, der er i en sag af den her karakter.

Beslutningen den 10. oktober er en beslutning, der er taget vedrørende den konkrete trussel den konkrete dag. Som politiet sagde: Det ville ikke være forsvarligt at gennemføre det. Politiet har ikke sagt nej til at lave nogle ting, men politiet har vurderet, at det ikke var forsvarligt, og en ansvarlig regering tager selvfølgelig hensyn til den slags vurderinger.

Til hr. Erling Oxdam kan jeg sige, at jeg som bekendt ikke har haft noget med overdragelsen af beskeden at gøre, jeg er ikke bekendt med i detaljer, hvordan det er foregået i Storbritannien. Jeg vil få undersøgt, hvordan det er foregået. Det tror jeg også jeg gav udtryk for i Retsudvalget i går aftes.

Til hr. Søren Søndergaard: Det er klart, at alle var klar over, at fatwaen var i kraft. Men med hvilken styrke vil man måske søge at eksekverer den? Det var en konkret vurdering. Det er jo også sådan, at Salman Rushdie har besøgt Danmark to gange sidste år, hvor regeringen og politiet har sørget for, at der var en meget stor sikkerhed.

Den ene gang blev Salman Rushdie taget ind i landet, uden at der var nogen, der vidste det. Han blev fløjet i helikopter fra ét sted til et andet, hvorfra vi kørte hen til mødestedet, for at holde det så tæt som muligt. Denne gang var vurderingen, at de foranstaltninger, der var gjort sidste gang, ikke ville være tilstrækkelige til at imødegå den situation, vi måtte vurdere vi var i.

Hr. Tom Behnke spørger, om det er en ekstern eller en intern trussel. Den slags oplysninger egner sig ikke til Folketingssalen.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne sige tak for det, jeg fik svar på, og efterlyse svaret på det, jeg ikke fik svar på.

Jeg føler, det er utilfredsstillende, at vi er i en situation, hvor vi altså ikke kan imødegå en trussel ved en ekstra personaleindsats og bom-

behunde og alt muligt andet. Hvad er det dog for en type trusler, som vi må melde pas over for? Er der et eller andet, vi mangler i vores sikkerhedsapparat? Ellers vil vi jo blive kostet rundt i manegen af hvem som helst.

Mit andet spørgsmål gik netop på: Er vi nu i en situation, hvor statsledere, hvor kontroversielle personer, som terrorister truer på den ene eller den anden måde, kun kan komme til Danmark, hvis de fortæller det 1-2 dage i forvejen, eller hvad kan ministeren sige om det? Og finder ministeren så, at der er grundlag for at tage nogle initiativer, sådan at vi kan sikre en normal tilstand i vores land, så man kan holde møder, så man kan afholde konferencer, uden at man skal gøre det med superkort varsel?

Det er jo et dybtgående indgreb i demokratiet, hvis man ikke giver folk lov til at agere i den her slags situationer.

Formanden:

Hr. Per Stig Møller, virker mikrofonen?

Per Stig Møller (KF):

... Der var den.

Formanden:

Tak.

Per Stig Møller (KF):

Så kan vi konstatere, at der i hvert fald er én ting, der virker hernede i salen i dag, og det er mikrofonen.

Justitsministerens hukommelse virker nemlig ikke – justitsministeren, som vi drog meget omsorg for i de tidligere spørgsmål, fordi statsministeren ikke gør det. Vi vil nu sørge for også at drage omsorg for justitsministerens forhold til sandheden.

Justitsministeren svarede mig før omkring den falske melodi, at den var af underordnet betydning i tv-indslaget. Må jeg minde justitsministeren om, at det faktisk var hovedmelodien, idet justitsministeren sagde: Det afgørende er, om vi kan garantere Salman Rushdie den nødvendige sikkerhed, og det har vi vurderet at vi ikke kan. Vi er nødt til at se på, hvilke ressourcer der er til rådighed.

Vil ministeren så bekræfte, at hans hukommelse desværre svigtede ham ved denne her lejlighed i Folketingssalen?